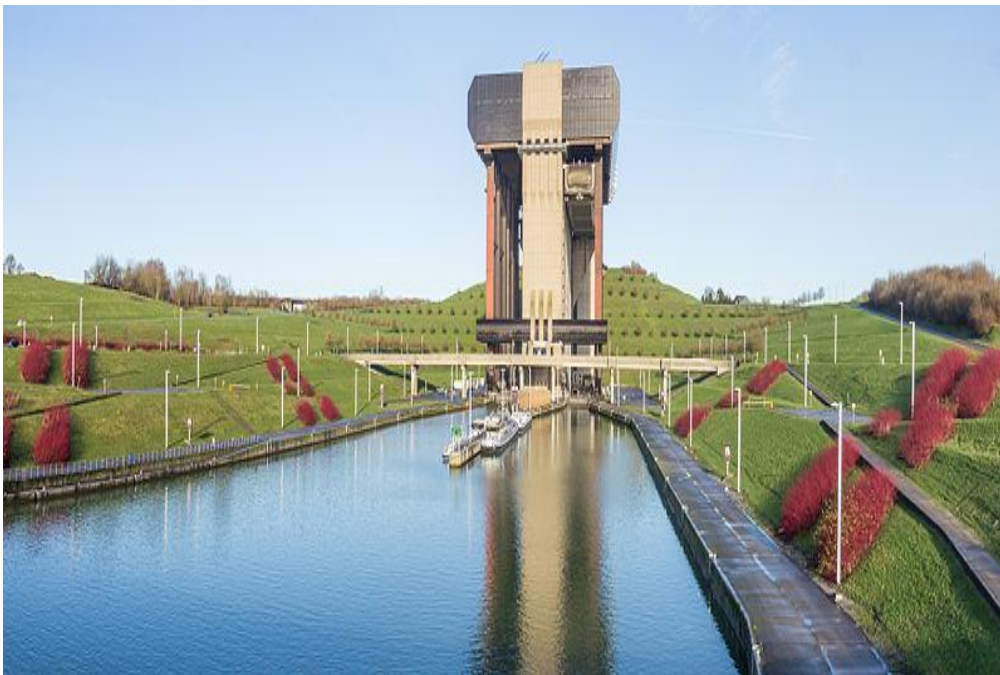


آسانسور قایق Strépy-Thieu: دومین آسانسور بلند دنیا



به لحاظ تاریخی، دسترسی به آبراهه‌های بهره‌ور در افزایش توانایی های اقتصادی و حمل و نقل کشور ضرورت پیدا کرده است. مردم بلژیک خواستار یک آبراه داخلی بودند که رودخانه میوس را به رودخانه شلده متصل کند، اما اختلاف ارتفاع بین دو آبراه غیر قابل عبور به نظر می‌رسید. با وجود اختلاف ارتفاعی در مجموع ۹۶ متری، استفاده از آب‌بندهای سنتی نه تنها تقریباً غیر ممکن شده است بلکه بسیار گران قیمت هم هستند. بعد از اینکه خدمه کشتی یک مهندس هیدرولیک انگلیسی به نام ادوین کلارک را معرفی کرد، ۴ عدد بالابر قایق بین سال‌های ۱۸۸۸ تا ۱۹۱۷ ساخته شد.



بالابره‌های کانال می‌توانستند کشتی‌ها و قایق‌ها را تا ۳۰۰ تن جابجا کنند اما به‌زودی ثابت شد که این مقدار در برابر نیازهای رو به رشد ترافیک کشتیرانی ناچیز است. بجای تعریض کانال فعلی، یک گذرگاه فرعی را احداث کردند اما بعدها به یک سیستم جدید بالابر قایق نیاز پیدا کردند. ساخت بالابر جدید با برآورد هزینه‌ی ۱۸۰ میلیون دلار آمریکا، در سال ۱۹۸۲ آغاز شد و تا بیست سال بعد از آن نیز پایان نیافته بود.

کانال DU مجهز به بالابر جدید Strépy-Thieu، به‌سرعت برای حمل و نقل کشتی تجاری کشور ضروری شد. در حال حاضر، درها و بالابرهای قدیمی بلا استفاده‌اند و بنا به اهمیتشان از جنبه فرهنگی و معماری محل میراث جهانی یونسکو شده‌اند.



ظرفیت این آسانسور قایق به گونه‌ای است که ارتفاع عمودی تا ۷۳٫۱۵ متر را پوشش می‌دهد و تا قبل از آنکه آسانسور قایق در سد سه دره (تری گرجس) پس از اتمام در سال ۲۰۱۵، از آن سبقت بگیرد، به‌عنوان بلندترین سد دنیا بود. این آسانسور متشکل از دو واگن متعادل و همسنگ شده‌ی مستقل می‌باشد، کشتی‌ها در حین انتقال به پایین دست، در داخل آسانسور متوقف می‌شوند و به گونه‌ای استراحت می‌کنند. عمق آب در هر محفظه، بسته به سایز کشتی منتقل شده، بین ۳٫۳۵ تا ۴٫۱۵ متر متغیر است. ۱۱۲ کابل معلق آسانسورها را نگه می‌دارند و به گونه‌ای طراحی شده‌اند که بتوانند نیروهای کمتر از ۱۰۰ کیلو نیوتن را در هر زمان تحمل کنند.

جهت جابجایی کشتی‌ها در اختلاف ارتفاع عمودی به نظر غیر قابل عبور، چهار موتور الکتریکی گول پیکر، به ۸ جراثیل کابلی در هر واگن نیرو می‌دهند. مهندسان برای این آسانسور، عوامل ناشناخته‌ی زیادی را در طراحی نظر گرفته‌اند، حتی کناره‌ی آسانسورها را برای تحمل ضربه تا ۵ کیلومتر بر ساعت توسط یک کشتی ۲۰۰۰ تنی طراحی کرده‌اند.

مهندسی خلاقانه مانند آنچه شرح داده شد، همان چیزی است که جهان را در حرکت نگه می‌دارد و می‌تواند به تلاش در صنایع ترابری و کشتیرانی تجدید حیات ببخشد. قبل از انقلاب صنعتی، آسانسورهای قایق به این عظمت، به نظر غیر ممکن می‌رسید، مگر با سحر و جادو! فن‌آوری‌هایی که اکنون در دسترس ما هستند، تنها بیست سال پیش به نظر غیرممکن می‌آمدند. تصور کنید که آینده چه چیزهایی را در دست خواهد داشت.